

Henning Rasmussen (S):

Københavns kommune har store økonomiske vanskeligheder. De skyldes først og fremmest en udvikling i befolkningstal og befolknings sammensætning, som Københavns kommune, det vil sige kommunestyret i København, næsten ingen indflydelse har på. Befolkningstallet er faldet kraftigt, mennesker med forholdsvis gode indtægter er flyttet til omegnen, fordi det er dér og ikke i Københavns kommune, de nye villakvarterer er rejst og det øvrige nybyggeri især har fundet sted, mens mennesker med relativt lave indtægter er flyttet til kommunen.

Samtidig er befolkningens sammensætning ændret stærkt i de seneste årtier. Andelen af ældre stiger meget kraftigt og giver stigende udgifter, der klart overstiger de besparelser, som det faldende børnetal giver mulighed for. Københavns kommune har også forholdsvis flere enlige med lave indtægter, f.eks. studerende og enlige forsørgere med 1 eller 2 børn, end de fleste andre kommuner.

Det er en udvikling, som giver stigende problemer, fordi kommunens udgifter uundgåeligt presses op i et hurtigere tempo, end indtægterne stiger, medmindre kommuneskatter og grundskatter ustandselig forhøjes. Sker det, vil problemerne blot blive værre, fordi den høje skat vil få endnu flere til at flytte fra kommunen.

Vore udligningsordninger inden for det kommunale område kan kun delvis skaffe Københavns kommune ligestilling med andre kommuner. Tiden er derfor inde til, at der gøres noget alvorligt, specielt for at støtte Københavns kommune i løsningen af de økonomiske problemer, men det må ske, uden at der tages noget fra landets andre kommuner. De bliver behandlet hårdt nok i forvejen på det økonomiske område.

Vi troede indtil i forgårs, at de igangværende forhandlinger mellem Københavns kommune og indenrigsministeriet ville føre til, at indenrigsministeren ville foreslå et betydeligt særtilskud til Københavns kommune og på en sådan måde, at det ikke blev betalt af de andre kommuner. Ved samrådet med ministeren i forgårs fik vi imidlertid det klare indtryk, at ministeren kun vil foreslå små beløb overflyttet til Københavns kommune, og at pengene skal tages fra de andre. Derfor er vi med til at stille ændringsforslaget om,

at der i 1985 sker en forhøjelse på 250 mill. kr. af det beløb, der gives til særlig vanskeligt stillede kommuner. Forhøjelsen skal ikke alene gå til Københavns kommune, men det altovervejende beløb mener vi må tilfalde København.

Agerschou (SF):

På baggrund af Københavns kommunes særlig vanskelige økonomiske situation, der bl.a. skyldes svigtende skattegrundlag og en drastisk ændring af Københavns befolknings sammensætning, har vi sammen med socialdemokratiet og VS stillet et ændringsforslag, hvis vedtagelse ville betyde, at København i 1985 kunne få et særligt tilskud på 250 mill. kr.

Vi er klar over, at dette beløb langtfra dækker det akutte behov i København, men vi har valgt at stille et ændringsforslag, der ikke på forhånd syntes dømt til ikke at kunne samle flertal. De 250 mill. kr. ville i givet fald afhjælpe nogle af Københavns mest presserende økonomiske problemer.

Man kan sige om Københavns specielle problemer, at de svarer til det, man kender fra andre storbyer i de vesteuropæiske samfund, der er blevet bragt på fallittens rand: kommunen er en del af et større bysamfund og er den del, der har de dårligste boliger og dermed de laveste indtægter og det største udgiftsbehov. Det er et forhold, der er blevet kraftigt forstærket gennem de seneste år.

Som et eksempel kan det oplyses, at 8,285 af indbyggerne i aldersgruppen 15-64 år i København er ledige uden arbejdsløshedsforsikring. Det svarer til 2,6 pct. af aldersgruppen, mens det tilsvarende tal for hele landet er 1,1 pct. Det virker naturligvis særlig tyngende på Københavns sociale budgetter, og det er der ikke taget højde for i statens tilskudsfordeling. Alene dette ene eksempel medfører, at København efter vor beregning får noget, man kunne kalde ekstraudgifter, på omkring de 250 mill. kr.

Det er blot et enkelt eksempel. Der kunne nævnes mange andre, der viser, at København har andre og dårligere økonomiske forudsætninger end de fleste andre kommuner, og det er der ikke taget tilstrækkelig højde for i tilskudsfordelingen. Derfor forslaget om et akut tilskud på 250 mill. kr. i 1985, mens vi venter på, hvad der kommer ud af for-